

DeLaval komt met goedkope voerrobot

In de regen van nieuwe aanbieders van voerrobots komt nu ook melkmachinefabrikant DeLaval met een variant. Het is een eenvoudig systeem voor een relatief lage prijs. Je kunt er niet te veel rantsoenen mee voeren.

Tekst: Frits Huiden – Foto's: leverancier

De Nederlandse markt voor voerrobots breekt het laatste jaar helemaal open. Na voorvechterswerk van Westfalia met de Mullerup Mixfeeder zijn er vooral afgelopen jaar nog diverse merken bijgekomen. "Veehouders die nu een nieuwe stal bouwen, overwegen een voerrobot aan te schaffen in plaats van een mengwagen", weet DeLaval. En dus bedacht het bedrijf dat het zelf eigenlijk al lang een praktijkrijp systeem in haar gamma heeft. Alleen was het nog niet in Nederland geïntroduceerd. In de Scandinavische landen draait de robot al 10 tot 15 jaar in aanbinstallen en ligboxstallen. Overigens net als de meeste andere merken op de markt. Nederland blijkt er nu pas klaar voor te zijn. Tijd dus om een graantje mee te pikken. DeLaval voer-

robot komt dus ook naar Nederland. Als hij tenminste verkocht wordt, want zover is het nog niet. Waarop de robot zich onderscheidt van de rest? Het is vooral een eenvoudige robot om niet te veel verschillende rantsoenen mee te voeren en met een relatief lage prijs. De voerrobot kost namelijk zo'n 70.000 euro. Dat is een stuk goedkoper dan menig concurrent. Voor een stal met daarin een rail van 60 meter en een mengbak van 12 kuub rekent DeLaval nog geen 65.000 euro. Ter vergelijking: de luxe Triomatic van Trioliet met voorraadvoeding kost met 130.000 tot 140.000 euro twee keer zoveel. De meeste andere concurrenten zoals Pellon, Robivec en Mullerup zitten rond 100.000 euro.

▪ Stationaire mengwagen

Als voerkeuken gebruikt DeLaval een stationaire voermengwagen, dus zonder wielen. Deze worden in Polen gebouwd onder licentie van de Italiaanse fabrikant Storti. In de Scandinavische landen worden de Storti's als voermengwagen ook in DeLaval kleuren verkocht maar dat zal in Nederland niet gebeuren. Die markt zit al te vol. Met een shovel of voorlader wordt de stationaire mengbak geladen die naar keuze 8, 12 of 17 kuub kan zijn. Van daaruit loopt het voer via een transportband naar de Feedshuttle. Dat is het voerdoseerbakje dat hangend aan een rail door de stal gaat. Het bakje kan alleen doseren, niet mengen. Voordeel van dit systeem is dat de stationaire mengbak

niet veel ruimte in neemt. Nadeel is dat er weinig voer op voorraad kan worden gezet en je elk rantsoen telkens zelf moet bereiden. Je moet dus wachten met het volgende rantsoen voor bijvoorbeeld de pinken totdat de Feedshuttle klaar is met voeren. Wat je op voorraad in de bak legt, is bovendien losgetrokken en dus gevoeliger voor broei. Daarom wil DeLaval een broeiremmer toevoegen aan het kuilgras. De mengbak is uitgevoerd met drie horizontale mengvijzels en mengt met een 13 kW elektromotor.

▪ De voerbak

De voerbak heet Feedshuttle FS 1600 en werd in 2005 voor het laatst vernieuwd. Het bakje is 1,10 meter breed, 2 meter lang en 1 meter hoog. Hij kan zo'n twee kuub bevatten of 600 kilo. Het bakje heeft net als een doseerwagen een bodemketting, dan twee vijzels en een tweezijdig lossend dwarsafvoerbandje. De bodemketting zit om een bodem die er in zijn geheel uit te halen is. Makkelijk in geval van storing. Op de twee vijzels die het voer van de bodemketting op de losband moeten gooien, zijn kleine meenemers gelast. De bak wordt met twee droge accu's aangedreven; opladen gebeurt in het thuisstation. Het bakje hangt met vier stalen wielen in de rail. Via blokjes op de rail weet de robot precies waar hij is en wat hij moet doen. Opvallend is dat de voerrobot de actie ook bepaalt aan de hand van de dikte van die blokjes. Zo betekent bijvoorbeeld een dik blokje lossen en een dunner

De stationaire mengbak wordt aangedreven met een elektromotor en is leverbaar in 8, 12 en 17 kuubs uitvoering.

blokje weer einde route. Boven de bak zijn twee elektromotoren geplaatst die via kettingen de stalen wielen aandrijven. Ze drijven elk de Feedshuttle aan in beide richtingen. Er zijn ook twee weegstaven in de koppelingen gemonteerd. Deze zijn gekoppeld met drie weegstaven onder de stationaire mengbak. De koppeling tussen bak en rail is niet netjes dicht gewerkt en de optische sensoren evenals de ketting liggen bloot. Toch lijkt dit in de praktijk goed te gaan. Het bakje kan tot 12 keer per dag voeren. Boven op het bakje zitten een zwaailamp en een noodstop. Er zitten geen losse sensoren op de bak voor obstakelbeveiliging maar een druksensor in de elektromotor. Bij een bepaalde tegendruk op de motor stopt de bak met 'zweven'.

▪ Softwarekoppeling

Met de knoppenkast voorop de Feedshuttle kan de route ingesteld worden die de voerbak

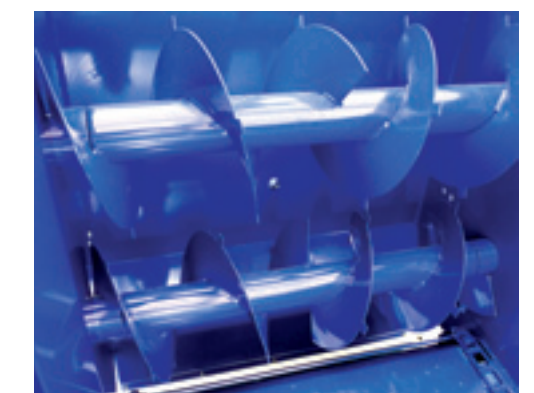
moet maken. Dat betekent eenmalig de instelling maken en dan hoeft je er niet meer naar om te kijken. De veehouder zelf heeft er dus weinig mee te maken en zal vooral de pc of Alpro-processor gebruiken om instellingen voor het voeren te maken. Via een infrarood verbinding worden de kilo's die de Feedshuttle overhoudt of tekort komt, teruggewogen naar de ingestelde voerhoeveelheid. Zo wordt uiteindelijk nauwkeurig de gewilde hoeveelheid gevoerd. Natuurlijk zal DeLaval proberen om zoveel mogelijk koppelingen met de VMS melkrobot te maken. De processor is daarvoor gekoppeld aan het Alpro-systeem of aan de pc. Alles kan in het Uniform managementsysteem waar DeLaval een aandeel in heeft, worden uitgelezen. De gegevens van zowel melk- als voerrobot heb je dan dus bij elkaar in goed aansluitende software. Dat is het voordeel als deze machines van een en dezelfde fabrikant komen. ■

De koppeling van de Feedshuttle met de rails ligt bloot. Boven de twee contactpunten om op te laden. Links naast de elektromotor de twee geluidssensoren die de dikte van het blokje bepalen.

De Feedshuttle FS 1600 van DeLaval doseert maximaal 600 kg voer per keer en wordt aangedreven door twee accu's.

In de FS 1600 doseerbak brengen twee vijzels het voer van de bodemketting naar het dwarsafvoerbandje.

